

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/192/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221612
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813221612.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: B. R., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X, K. . XXX, O., G., zastúpená: JUDr. Vladimír Štrbík, advokát so sídlom Námestie slobody 22, Prievidza proti odporcovi: I.T.E.S.A., s.r.o., so sídlom Jánošíkova 1301/24, Bojnice, IČO: 36 331 511, zastúpený: JUDr. Daša Taschová, advokátka so sídlom Košovská cesta 1, Prievidza, o určení, že na byte vo vlastníctve navrhovateľky neviazne záložné právo, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/139/2013 - 32 zo dňa 29. novembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p., o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 135,76 Eur a zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľke prostredníctvom príslušného správcu dane. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že akceptoval dispozíciu navrhovateľky s návrhom, a konanie o návrhu v nadväznosti na jeho späťvzatie podaním zo dňa 28.11.2013 zastavil. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania prednostne posudzoval otázku zavinenia zastavenia konania, pričom dôvodil, že v záujme toho, aby sa pri späťvzatí návrhu nejednalo o zavinenie navrhovateľa, musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to dôvodne podaný návrh a správanie odporcu, v dôsledku ktorého došlo k späťvzatiu návrhu. Návrh navrhovateľky považoval za dôvodne podaný, keďže odporca si nesplnil svoju povinnosť vymazať záložné práva z príslušného listu vlastníctva, a navrhovateľka tak bola nútená domáhať sa svojho práva na súde. Po začatí konania navrhovateľka vzala návrh na začatie konania späť z dôvodu výmazu záložného práva z príslušného listu vlastníctva, a nakoľko odporca svojím konaním zavinil späťvzatie návrhu, pre ktoré súd prvého stupňa konanie zastavil, bolo jeho povinnosťou zaplatiť navrhovateľke náhradu trov. Navrhovateľke vznikli trovy za právne zastupovanie právnym zástupcom JUDr. Vladimírom Štrbikom, ktorému patrí odmena a náhrada za nasledovné úkony právnej služby: 1/ odmena podľa ust. § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 60,07 Eur (1/13 výpočtového základu v roku 2013 podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) a náhrada podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 Eur a 2/ odmena podľa ust. § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky za vyjadrenie návrh na začatie konania zo dňa 22.10.2013 vo výške 60,07 Eur (1/13 výpočtového základu v roku 2013 podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) a náhrada podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 Eur. Súd prvého stupňa nepriznal navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - späťvzatie návrhu zo dňa 28.11.2013, keď v danej súvislosti konštatoval, že ide svojím obsahom o jednoduchý úkon právnej služby, v ktorom sa právny zástupca navrhovateľky obmedzil len na opísanie podstatného obsahu návrhu na začatie konania a následne ho vzal späť. Celkom tak trovy právneho zastúpenia navrhovateľky predstavovali sumu 135,76 Eur, na

ktorej náhradu súd zaviazal odporcu podľa ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na účet JUDr. Vladimíra Štrbika.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť a rozhodnúť o náhrade trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Náhradu trov odvolacieho konania si odporca neuplatnil. Poukázal na to, že nemožno súhlasiť s tvrdením, že by sa zaviazal na výmaz záložného práva, ktoré na nehnuteľnosti vzniklo, nakoľko odporca nebol záložným veriteľom, a teda ani osobou, ktorá záložné právo na prevádzanú nehnuteľnosť zriadila. Ďalej uviedol, že z ustanovenia čl. VII kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania nevyplýva odporcovi ako predávajúcemu žiadna povinnosť na výmaz záložného práva, nakoľko v predmetnom článku predávajúci v zmysle zákona prehlasuje, že na nehnuteľnosti viazne ťarcha - záložné právo v prospech tretej osoby. Zdôraznil, že záložné právo na nehnuteľnosti, ktorú navrhovateľka nadobudla do vlastníctva, je zriadené v prospech spoločnosti TRANSNATIONAL DATA LIMITED, IČO: 39 360 50 so sídlom vo Veľkej Británii, tak ako to vyplýva zo zápisu v časti C listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. L., a nie v prospech odporcu. Záložným veriteľom preto nie je, ani nikdy nebol odporca, ktorý preto vo veci určenia, že na nehnuteľnosti záložné právo neviazne, nemôže byť účastníkom konania a ani pasívne legitimovanou osobou. Vychádzajúc z uvedeného konštatoval, že nie sú splnené základné podmienky pre rozhodnutie súdu o náhrade trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., keď návrh nebol voči odporcovi podaný dôvodne. Podľa jeho názoru tak späťvzatie podaného návrhu nemohlo byť spôsobené konaním odporcu, nakoľko o podanom návrhu ani nemal vedomosť a o všetkých skutočnostiach tvrdných v podanom návrhu sa dozvedel až po doručení napadnutého uznesenia. Taktiež nemal vedomosť o následnom výmaze záložného práva a neurobil žiaden úkon, ktorým by bol záložné právo zriadené v prospech tretej osoby na nehnuteľnosti navrhovateľky zrušil, nakoľko na tento úkon ani nemá právo, keďže nie je záložným veriteľom.

K odvolaniu podanému odporcom sa vyjadrila navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil, nakoľko ho vzhľadom k výpisom z katastrálneho portálu v čase podania žaloby, ako aj zobrať návrhu späť považovala za správne. Náhradu trov odvolacieho konania si navrhovateľka neuplatnila. Považovala za nevyhnutné uviesť, že návrh vzala späť v dôsledku zrušenia záložného práva a dôvodom na jeho podanie bola skutočnosť, že chcela nehnuteľnosti darovať svojej dcére bez tiarch a obmedzení. Dňa 27.11.2014 (podľa všetkého mala navrhovateľka na mysli rok 2013) zistila, že záložné právo nie je na liste vlastníctva zapísané, v nadväznosti na čo predmetnú nehnuteľnosť darovala dcére. Ďalej uviedla, že konanie o vklade darovacej zmluvy bolo prerušené, nakoľko sa znova z nepochopiteľných príčin objavilo záložné právo na liste vlastníctva v neprospech navrhovateľky. K vyjadreniu odporcu o absencii pasívnej legitimácie konštatovala, že s inou obchodnou spoločnosťou nebola v žiadnom kontakte, nikomu záložné právo nepodpísala a konala len s odporcom ako predávajúcim. Odporca ako predávajúci v bode VII zmluvy prehlásil, že na byte neviaznu žiadne ťarchy, preto ak tam viazne ťarcha v prospech inej spoločnosti, tak sa potom z jeho strany jedná o podvod, a je namieste podať trestné oznámenie a následne žalovať neplatnosť kúpnej zmluvy z dôvodu uvedenia do omylu.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania, je potrebné zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p.

Odvolaním odporcu bolo napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa iba vo výroku o náhrade trov konania navrhovateľky, preto odvolací súd preskúmal iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a uznesenie súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti ostalo právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia, ktorá sa uplatní v tomto prípade, je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania, doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.10.2013, domáhala voči odporcovi určenia, že na byte v jej vlastníctve, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v k.ú. L., neviazne záložné právo. Vlastníctvo k bytu č. 3, nachádzajúcemu sa vo vchode č. 5 na 2. poschodí bytového domu súp. č. 1279-3, postaveného na parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvorí, parcela reg. C, v k.ú. L., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Správou katastra pre okres Prievidza, obec Prievidza, katastrálne územie L., odporca previedol na navrhovateľku na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07.10.2010. V čl. VII predmetnej zmluvy pod označením "Osobitné ustanovenia" možno nájsť vyhlásenie predávajúceho v znení, "že na predmete prevodu, teda na bytových a nebytovom priestore, na spoluvlastníckom podiele na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu neviaznu žiadne dlhy, vecné bremená a záložné právo je vyhlásené iba v prospech firmy, ktorej kupujúci bude splácať pôžičku. Záložné právo zanikne a bude prepísané na kupujúceho pri výplate 100 % od dohodnutej ceny a upravené dodatkom tejto Kúpnej zmluvy".

Po splnení poplatkovej povinnosti zo strany navrhovateľky bol návrh na začatie konania spolu s prílohami zaslaný v rámci prípravy pojednávania na vyjadrenie odporcovi, ktorý zásielku neprevzal v odbernej lehote. Vzápätí došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania v celom rozsahu navrhovateľkou s odôvodnením, že dňa 27.11.2013, t.j. po podaní návrhu na začatie konania zistila, že záložné právo na predmetnom liste vlastníctva č. XXXX už nefiguruje.

Vychádzajúc z popísaného priebehu občianskeho súdneho konania pred súdom prvého stupňa odvolací súd konštatuje, že v danej veci nie je pri rozhodovaní o trovách konania na mieste aplikácia ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., nakoľko odporca v čase späťvzatia návrhu o prebiehajúcom konaní nemal vedomosť, a preto ani jeho správanie nemohlo spôsobiť späťvzatie návrhu na začatie konania tak, ako to predpokladá ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. V uvedenom smere sa tak nemožno stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, ktorý v nadväznosti na oznámenie navrhovateľkou, že záložné právo už na liste vlastníctva č. XXXX nefiguruje, bez ďalšieho prijal záver, že k jeho zrušeniu došlo po intervencii odporcu, a to bez akýchkoľvek dôkazov. Odvolací súd považuje na tomto mieste za potrebné zaoberať sa taktiež tvrdením odporcu o tom, že nie je a ani nikdy nebol záložným veriteľom. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 01.10.2013, ktorý navrhovateľka predložila ako prílohu k návrhu na začatie konania, vyplýva, že v danom čase bolo na predmetnú nehnuteľnosť vo vlastníctve navrhovateľky zapísané záložné právo v prospech spoločnosti TRANSNATIONAL DATA LIMITED, IČO: 39 360 50 so sídlom Suite 2, 23-24 Great James Street, London WC1N 3ES, Veľká Británia, teda nie v prospech odporcu. Z ust. § 151md ods. 3 Občianskeho zákonníka pritom vyplýva, že návrh na výmaz záložného práva (v tomto prípade z katastra nehnuteľností) je povinný bez zbytočného odkladu po zániku záložného práva podať záložný veriteľ, pričom týmto oprávnením disponuje aj záložca, ktorého povinnosťou je doložiť žiadosť písomným potvrdením o splnení záväzku alebo inou listinou preukazujúcou zánik záložného práva, vystavenou záložným veriteľom. Vychádzajúc z tejto zákonnej formulácie možno dospieť k záveru, že v záujme výmazu záložného práva z katastra nehnuteľností sa zakaždým vyžaduje určitá aktivita, resp. súčinnosť zo strany záložného veriteľa. V prejednávanej veci však odporca záložným veriteľom nie je, preto ani jeho správanie, obzvlášť ak o iniciovanom konaní ani nemal vedomosť, nemohlo mať za následok výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností, odôvodňujúci späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľkou, ako aj záver o dôvodnosti podaného návrhu.

Preto sa odvolací súd stotožnil s názorom odporcu, že v záujme zrušenia záložného práva nevykonal žiaden úkon, keďže na to nebol ani oprávnený a okrem uvedeného o podanom návrhu na začatie konania v čase jeho späťvzatia ešte nemal vedomosť. Pri zohľadnení uvedených skutočností odvolací súd dospel k rozdielnemu záveru, ako súd prvého stupňa, a síce že vo veci v rámci rozhodovania o náhrade trov konania nemožno aplikovať ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.

Namiesto uvedeného je z pohľadu odvolacieho súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania v prejednávanej veci, s prihliadnutím na viazanosť rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212

ods. 1 O.s.p. namieste aplikácia ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Keďže odporca si trovy prvostupňového konania neuplatnil a v odvolaní sám navrhol o náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa rozhodnúť podľa citovaného zákonného ustanovenia, odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že odporcovi ako procesne úspešnému účastníkovi odvolacieho konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania pred odvolacím súdom neuplatnil (ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.